Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 12. August 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 12 sierpnia 1941 r.	Nr. 70

Inhalt / Treść

Anordnung

über gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte neuseeländischer Staatsangehöriger.

Vom 26. Juli 1941.

Auf Grund des § 36 der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens vom 31. August 1940 (VBlGG. I S. 265) wird mit Rücksicht auf die neuseeländische Ausnahmeverordnung über Patente, Muster, Handelsmarken und Urheberrecht vom 10. April 1940 im Wege der Vergeltung angeordnet:

§ 1

Die Bestimmungen der Anordnung über gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte der Staatsangehörigen Großbritanniens und Nordirlands, Kanadas, der Südafrikanischen Union und Australiens vom 16. Oktober 1940 (VBlGG. II S. 529) sind sinngemäß anzuwenden auf Patente, Muster, Warenzeichen und Urheberrechte, die neuseeländischen Staatsangehörigen zustehen, und auf die Erteilung von Patenten und die Eintragung von Mustern und Warenzeichen, die von neuseeländischen Staatsangehörigen nachgesucht werden.

Zarządzenie

w sprawie przemysłowych praw ochronnych i praw autorskich obywateli Nowej Zelandii.

Z dnia 26 lipca 1941 r.

Na podstawie § 36 rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 265) ze względu na rozporządzenie wyjątkowe Nowej Zelandii w sprawie patentów, wzorów, znaków handlowych i praw autorskich z dnia 10 kwietnia 1940 r. zarządza się w drodze odwetu:

§ 1

Postanowienia zarządzenia w sprawie przemysłowych praw ochronnych i praw autorskich obywateli Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Kanady, Unii Południowo-Afrykańskiej i Australii z dnia 16 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 529) należy odpowiednio zastosować odnośnie do patentów, wzorów, znaków handlowych i praw autorskich, przysługujących obywatelom Nowej Zelandii, oraz odnośnie do udzielenia patentów i zarejestrowania wzorów i znaków handlowych, o które obywatele Nowej Zelandii wnoszą podanie.

§ 2

Diese Anordnung tritt am siebenten Tage nach ihrer Verkündung in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 26. Juli 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Justiz in der Regierung des Generalgouvernements
Wille

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w siódmym dniu po ogłoszeniu. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau (Kraków), dnia 26 lipca 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Sprawiedliwości w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Wille

Anordnung

über die Erfassung und Sammlung von Roßhaaren sowie deren Abfällen, Rinderschweifen und Schweinshaaren.

Vom 1. August 1941.

Auf Grund des § 2 der Anordnung über das Inkrafttreten des § 3 Abs. 1 und des § 6 der Dritten Durchführungsvorschrift vom 20. Januar 1940 zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 26. Juni 1941 (VBlGG. S. 431) ordne ich an:

§ 1

Sämtliche anfallenden Roßhaare sowie deren Abfälle, Rinderschweife und Schweinshaare sind bei der zuständigen Kreisstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle oder einer von ihr beauftragten Person oder Stelle abzuliefern.

§ 2

Das Schneiden der Mähnen und Schweifhaare von Pferden darf

1. nur in der Zeit vom 1. Oktober bis 15. Dezember eines jeden Jahres vorgenommen werden,
2. in jeder Gemeinde nur gemeinsam an einem vom Bürgermeister zu bestimmenden Ort und Zeitpunkt durchgeführt werden.

Ort und Zeitpunkt der Durchführung sind vom Bürgermeister in geeigneter Form rechtzeitig bekanntzugeben. Das Schneiden von Pferdeschweifen und Mähnenhaaren zu anderen Zeiten und anderen Orten ist verboten. Der Kreishauptmann (Amt für Ernährung und Landwirtschaft) kann Ausnahmen auf Antrag zulassen.

§ 3

(1) Die Mähnen sind kurz zu scheren und je Pferd mit Roßhaar zu bündeln.

(2) Die Schweifhaare sind höchstens bis 5 cm unter dem Schweifrübenende zu kürzen.

(3) In Schweifhaaren dürfen keine Mähnenhaare enthalten sein.

(4) Staub und sonstige Schmutzteile dürfen das normale Maß nicht übersteigen. Sind Schweif- und Mähnenhaare übernormal verschmutzt, so wird bei der Gewichtsfeststellung ein der Verschmutzung entsprechender Gewichtsabzug vorgenommen.

(5) Die bei der gemeinsamen Stutzung anfallenden Roßhaare werden von der zuständigen Erfassungsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle am Ort der Stutzung nach Sorten übernommen.

§ 4

Die Mähnen- und Schweifhaare der zur Schlachtung bestimmten Pferde sind vor der Tötung ab-

Zarządzenie

o spisaniu i zbieraniu włosia końskiego jak również jego odpadków, ogonów wołowych i szczecin wieprzowych.

Z dnia 1 sierpnia 1941 r.

Na podstawie § 2 zarządzenia w sprawie wejścia w życie § 3 ust. 1 oraz § 6 trzeciego postanowienia wykonawczego z dnia 20 stycznia 1940 r. do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 431) zarządzam:

§ 1

Wszelkie przypadające włosie końskie jak również jego odpadki, ogony wołowe i szczeciny wieprzowe należy dostarczyć właściwemu Urzędowi Powiatowemu Centralnego Urzędu Rolniczego lub upoważnionej przez niego osobie lub placówce.

§ 2

Obcinania grzyw i włosów ogona u koni wolno dokonywać:

1. tylko w czasie od 1 października do dnia 15 grudnia każdego roku.
2. w każdej gminie tylko wspólnie w miejscu i terminie, które mają być wyznaczone przez burmistrza.

Miejsce i termin wykonania winien burmistrz podać do wiadomości na czas we właściwej formie. Obcinanie ogonów końskich i grzyw w innym czasie i w innych miejscach jest zakazane. Starosta Powiatowy (Urząd Wyżywienia i Rolnictwa) może na wniosek zezwolić na wyjątki.

§ 3

(1) Grzywy należy strzyc krótko i grzywę każdego konia związać włosiem.

(2) Włosy ogona obcinać należy najwyżej do 5 cm pod nasadą ogona.

(3) Włosy ogona nie mogą zawierać żadnych włosów grzywy.

(4) Kurz i inne cząstki brudu nie mogą przekraczać normalnej miary. Jeśli włosy ogona i grzywy są ponad normalną miarę zanieczyszczone, to przy ustalaniu wagi dokona się potrącenia wagi, odpowiadającego zanieczyszczeniu.

(5) Przypadające przy wspólnym obcinaniu włosie przejmuje właściwy urząd skupu Centralnego Urzędu Rolniczego na miejscu obcinania podług gatunków.

§ 4

Włosy grzywy i ogona koni, przeznaczonych do uboju, należy przed ubiciem obciąć, zebrać i do-

zuschneiden, zu sammeln und laufend, spätestens nach zwei Wochen, an die zuständige Erfassungsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle abzuliefern.

§ 5

(1) Die Mähnen- und Schweifhaare verendeter Pferde sind zu sammeln und gemäß § 4 abzuliefern.

(2) Die von toten Pferden gewonnenen Haare sind getrennt zu halten.

§ 6

Das Beschneiden der Schweife von zur Schlachtung bestimmten Rindern ist verboten. Die Schweife sind nach der Schlachtung von der Haut zu trennen, zu sammeln und an die zuständige Erfassungsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle abzuliefern.

§ 7

Die Schweife verendeter Rinder sind zu sammeln und gemäß § 6 abzuliefern.

§ 8

Die bei Schlachtungen von Schweinen anfallenden Schweinshaare sind zu sammeln und an die zuständige Erfassungsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle abzuliefern.

§ 9

(1) Der Ankauf aller im Gebiet des Generalgouvernements anfallenden Roßhaare sowie deren Abfälle, Rinderschweife und Schweinshaare kann nur durch die zuständigen Erfassungsstellen (Sammler, die von der Landwirtschaftlichen Zentralstelle einen Ausweis erhalten haben) erfolgen.

(2) Die Landwirtschaftliche Zentralstelle kann die Zulassung der Sammler jederzeit widerrufen. Im Falle eines Widerrufs ist der Ausweis zurückzugeben.

(3) Die zugelassenen Sammler dürfen die von ihnen gesammelten Tierhaare nur an die Landwirtschaftliche Zentralstelle verkaufen.

§ 10

Ausgenommen von den Vorschriften dieser Anordnung sind

1. Pferde der staatlichen Gestüte und Aufzuchtanstalten,
2. gekörte Hengste,
3. Stuten und Nachzucht, deren Eintragung im Stutbuch der Distriktspferdezuchtverbände oder der Vollblutzuchtverbände durch Bescheinigung nachgewiesen wird.

§ 11

Diese Anordnung tritt am 15. August 1941 in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 1. August 1941.

Der Vorsitzende des Verwaltungsrates der Landwirtschaftlichen Zentralstelle

In Vertretung

Müller

starczyć bieżąco, najpóźniej po dwóch tygodniach, właściwemu urzędowi skupu Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 5

(1) Włosy grzywy i ogona zdechłych koni należy zbierać i dostarczać stosownie do § 4.

(2) Uzyskane z martwych koni włosy należy trzymać oddzielnie.

§ 6

Obcinanie ogonów bydła, przeznaczonego do uboju, jest zakazane. Ogony należy po uboju oddzielić od skóry, zebrać i dostarczyć właściwemu urzędowi skupu Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 7

Ogony zdechłego bydła należy zbierać i dostarczać stosownie do § 6.

§ 8

Przypadłe przy ubojach świń szczeciny wieprzowe należy zbierać i dostarczyć właściwemu urzędowi skupu Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 9

(1) Skup wszelkiego włosia, przypadającego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, jak również jego odpadków, ogonów wołowych i szczecin wieprzowych nastąpić może jedynie przez właściwe urzędy skupu (zbieraczy, którzy otrzymali zaświadczenie od Centralnego Urzędu Rolniczego).

(2) Centralny Urząd Rolniczy może każdocześnie dopuszczenie zbieraczy odwołać. W razie odwołania należy zaświadczenie zwrócić.

(3) Dopuszczonym zbieraczom wolno sprzedawać zebrane przez nich włosy zwierzęce tylko Centralnemu Urzędowi Rolniczemu.

§ 10

Wyjęte spod przepisów niniejszego zarządzenia są

1. konie państwowych stadnin i zakładów hodowli,
2. ogiery licencjonowane,
3. klacze i późniejszy przychowek, których wpisanie do księgi klaczy Okręgowych Związków Hodowców Koni lub Związków Hodowców Koni Rasowych udowodni się zaświadczeniem.

§ 11

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1941 r. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau (Kraków), dnia 1 sierpnia 1941 r.

Przewodniczący Rady Administracyjnej Centralnego Urzędu Rolniczego

W zastępstwie

Müller

Anordnung

über die Andienungspflicht für Milcherzeugnisse, pflanzliche Fette, Öle, Margarine und Abfallfette.

Vom 4. August 1941.

Auf Grund des § 4 Abs. 1 Satz 3 der Anordnung über die Bewirtschaftung von Ölfrüchten und Erzeugnissen aus Ölfrüchten vom 17. Juli 1941 (VBlGG. S. 427) und des § 2 der Anordnung über das Inkrafttreten des § 3 Abs. 1 und des § 6 der Dritten Durchführungsvorschrift vom 20. Januar 1940 zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 18. Juli 1941 (VBlGG. S. 439) ordne ich an:

§ 1

Der Andienungspflicht gemäß § 4 Abs. 1 Satz 1 der Anordnung über die Bewirtschaftung von Ölfrüchten und Erzeugnissen aus Ölfrüchten vom 17. Juli 1941 (VBlGG. S. 427) und des § 1 der Anordnung über das Inkrafttreten des § 3 Abs. 1 und des § 6 der Dritten Durchführungsvorschrift vom 20. Januar 1940 zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 18. Juli 1941 (VBlGG. S. 439) unterliegen alle Betriebe und Einrichtungen der Ernährungs- und Landwirtschaft, die Milcherzeugnisse aller Art, insbesondere Butter und Käse, ferner pflanzliche Fette, Öle und Margarine herstellen, erfassen oder einführen, oder in denen Abfallfette anfallen.

§ 2

Die im § 1 dieser Anordnung bezeichneten Betriebe haben die andienungspflichtigen Erzeugnisse nach Maßgabe folgender Bestimmungen anzudienen:

1. Milcherzeugnisse, insbesondere Butter und Käse, sind der zuständigen Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle oder der von ihr bestimmten Auffangstelle anzudienen und laufend abzuliefern.
   Ausgenommen von der Andienungspflicht sind diejenigen Milcherzeugnisse, die auf Grund der ausgegebenen Lebensmittelkarten und auf Grund von Bezugscheinen des Distriktschefs (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft) und des $\frac{\text{Kreishauptmanns}}{\text{Stadthauptmanns}}$ — Amt für Ernährung und Landwirtschaft — für die unmittelbare Versorgung der Kreishauptmannschaft oder der kreisfreien Stadt, in der sich der Betrieb befindet, benötigt werden.
   Die Ablieferung von Landbutter durch Landwirte an die Erfassungsstelle bleibt unberührt.
2. Pflanzliche Fette, Öle und Margarine sind der Geschäftszentrale der Landwirtschaftlichen Zentralstelle, Krakau, anzudienen.
3. Für Abfallfette, d. h. die zu Zwecken der menschlichen oder tierischen Ernährung nicht verwendbaren Fette und Öle, gilt folgendes:
   a) Pflanzliche Abfallfette, insbesondere diejenigen, die in Ölmühlen, Raffinationsanlagen, Härtungsanlagen und Margarinewerken anfallen, sind der Geschäftszentrale der Landwirtschaftlichen Zentralstelle, Krakau, anzudienen.

Zarządzenie

o obowiązku zaofiarowania dla produktów mlecznych, tłuszczów roślinnych, olejów, margaryny i tłuszczów odpadkowych.

Z dnia 4 sierpnia 1941 r.

Na podstawie § 4 ust. 1 zdanie 3 zarządzenia o gospodarowaniu płodami oleistymi i produktami z płodów oleistych z dnia 17 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 427) i § 2 zarządzenia w sprawie wejścia w życie § 3 ust. 1 oraz § 6 trzeciego postanowienia wykonawczego z dnia 20 stycznia 1940 r. do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 18 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 439) zarządzam:

§ 1

Obowiązkowi zaofiarowania stosownie do § 4 ust. 1 zdanie 1 zarządzenia o gospodarowaniu płodami oleistymi i produktami z płodów oleistych z dnia 17 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 427) i § 1 zarządzenia w sprawie wejścia w życie § 3 ust. 1 oraz § 6 trzeciego postanowienia wykonawczego z dnia 20 stycznia 1940 r. do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 18 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 439) podlegają wszystkie przedsiębiorstwa i urządzenia gospodarki wyżywienia i rolnictwa, które wyrabiają, spisują lub importują produkty mleczne wszelkiego rodzaju, w szczególności masło i ser, ponadto tłuszcze roślinne, oleje i margarynę, lub w których zachodzą tłuszcze odpadkowe.

§ 2

Przedsiębiorstwa, wymienione w § 1 niniejszego zarządzenia, winny zaofiarować podlegające obowiązkowi zaofiarowania produkty stosownie do następujących postanowień:

1. produkty mleczne, w szczególności masło i ser, należy zaofiarować właściwej Placówce Okręgowej Centralnego Urzędu Rolniczego lub oznaczonemu przez niego punktowi zbiorczemu i bieżąco dostarczać.
   Wyjęte spod obowiązku zaofiarowania są te produkty mleczne, które na podstawie wydanych kart żywnościowych i na podstawie kart nabywczych Szefa Okręgu (Wydziału wyżywienia i rolnictwa) i $\frac{\text{Starosty Powiatowego}}{\text{Starosty Miejskiego}}$ —Urzędu wyżywienia i rolnictwa — potrzebne są dla bezpośredniego zaopatrzenia Starostwa Powiatowego lub miasta wydzielonego, w którym znajduje się przedsiębiorstwo.
   Obowiązek dostarczania masła osełkowego przez rolników urzędowi skupu pozostaje nienaruszony.
2. Tłuszcze roślinne, oleje i margarynę należy zaofiarować Centrali Urzędu Centralnego Urzędu Rolniczego, Krakau (Kraków).
3. Odnośnie do tłuszczów odpadkowych, tzn. do tłuszczów i olejów, których nie można używać do celów wyżywienia ludzi i zwierząt, obowiązuje co następuje:
   a) odpadkowe tłuszcze roślinne, w szczególności te, które zachodzą w olejarniach, rafineriach, zakładach stężania i fabrykach margaryny, należy zaofiarować Centrali Urzędu Centralnego Urzędu Rolniczego Krakau (Kraków).

b) Tierische Abfallfette, die insbesondere in Schlachthöfen, Fleischereien, Wurstfabriken, Darmschleimereien, Großküchen, Knochenmühlen, Abdeckereien, Tierkörperverwertungsanstalten und Fettabscheideanlagen anfallen, sind der zuständigen Distriktsvertretung der Firma Bacutil, Industrie- und Handels-G. m. b. H., anzudienen und laufend abzuliefern.

b) odpadkowe tłuszcze zwierzęce, które w szczególności zachodzą w rzeźniach, sklepach rzeźniczych, fabrykach wędlin, szlamiarniach jelit, kuchniach masowych, młynach do mielenia kości, rakarniach, zakładach utylizacyjnych oraz w zakładach, zaopatrzonych w łapacze tłuszczu, należy zaofiarować właściwemu zastępstwu okręgowemu firmy Bacutil, przemysłowo-handlowej sp. z ogr. por. i bieżąco dostarczać.

§ 3

Die im § 1 genannten Betriebe haben die von ihnen hergestellten, erfaßten oder eingeführten im § 1 bezeichneten Erzeugnisse zu melden. Die Meldung hat zu erfolgen

1. bei Milcherzeugnissen am 1., 11. und 21. jedes Monats an die zuständige Distriktsstelle der Landwirtschaftlichen Zentralstelle,
2. bei pflanzlichen Fetten, Ölen und Margarine sowie pflanzlichen Abfallfetten am 15. und letzten jedes Monats an die Geschäftszentrale der Landwirtschaftlichen Zentralstelle in Krakau,
3. bei tierischen Abfallfetten am letzten jeden Monats an die zuständige Distriktsvertretung der Bacutil Industrie- und Handels-G. m. b. H.

§ 3

Przedsiębiorstwa, wymienione w § 1, winny zgłaszać wytworzone, spisane lub importowane przez nie produkty, oznaczone w § 1. Zgłoszenie winno nastąpić

1. przy produktach mlecznych w dniu 1, 11 i 21 każdego miesiąca do właściwej Placówki Okręgowej Centralnego Urzędu Rolniczego,
2. przy tłuszczach roślinnych, olejach i margarynie jak również przy roślinnych tłuszczach odpadkowych w dniu 15 i w ostatnim dniu każdego miesiąca do Centrali Urzędu Centralnego Urzędu Rolniczego w Krakau (Krakowie),
3. przy zwierzęcych tłuszczach odpadkowych w ostatnim dniu każdego miesiąca do właściwego zastępstwa okręgowego firmy Bacutil przemysłowo-handlowej sp. z ogr. por.

§ 4

Die Landwirtschaftliche Zentralstelle, Geschäftszentrale, bestimmt Form und Inhalt der sich aus der Andienungspflicht ergebenden Angebote und Meldungen.

§ 4

Centralny Urząd Rolniczy, Centrala Urzędu, ustala formę i treść ofert i zgłoszeń, wynikających z obowiązku zaofiarowania.

§ 5

Diese Anordnung tritt am 15. August 1941 in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 4. August 1941.

Der Vorsitzende des Verwaltungsrats der Landwirtschaftlichen Zentralstelle
In Vertretung
Müller

§ 5

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1941 r. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau (Kraków), dnia 4 sierpnia 1941 r.

Przewodniczący Rady Administracyjnej Centralnego Urzędu Rolniczego
W zastępstwie
Müller

Anordnung

über die Preisbildung im Handel mit Fischen außer Karpfen.

Vom 4. August 1941.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) wird angeordnet:

§ 1

Im Handel mit Fischen außer Karpfen dürfen höchstens die Preise gefordert und gezahlt werden, die nachstehende Aufschläge in Hundertsätzen auf die Einstandspreise enthalten (Verteilerspannen).

§ 2

(1) Der Einstandspreis des Versandverteilers, Importeurs oder des Großverteilers ist der Verkaufspreis des Erzeugers, für eingeführte Waren der Einfuhrpreis, zuzüglich Zoll- und Frachtkosten bis zum Ort der Verteilung.

(2) Der Einstandspreis des Kleinverteilers ist der Verkaufspreis des Großverteilers zuzüglich Frachtkosten bis zum Ort der Verteilung.

(3) Der Einstandspreis darf zum Ausgleich des

Zarządzenie

o kształtowaniu cen w handlu rybami z wyjątkiem karpi.

Z dnia 4 sierpnia 1941 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

§ 1

W handlu rybami z wyjątkiem karpi wolno najwyżej żądać i płacić te ceny, które zawierają niżej podane dodatki w odsetkach do cen zakupu z kosztami (rozpiętość handlowa).

§ 2

(1) Ceną zakupu pośrednika transportowego, importera lub hurtownika jest cena sprzedaży producenta, dla towaru importowanego cena przywozu z dodatkiem należności celnych i kosztów przewozu aż do miejsca rozdziału.

(2) Ceną nabycia detalisty jest cena sprzedaży hurtownika z dodatkiem kosztów przewozu aż do miejsca rozdziału.

(3) Cena nabycia może być podwyższona w szcze-

durch den Schwund eingetretenen Verlustes in den besonders bezeichneten Fällen bis zu einem bestimmten Hundertsatz erhöht werden (Schwundausgleichssatz).

§ 3

(1) Die Verteilerspanne des Versandverteilers oder des Importeurs beträgt 10 v. H. des Einstandspreises einschließlich Schwund.

(2) Die Verteilerspanne des Großverteilers (Großverteilerspanne) beträgt 10 v. H., bei Lieferungen nach Orten der Distrikte Krakau und Radom jedoch 15 v. H. des Einstandspreises.

(3) Für den Verlust durch Schwund können Großverteiler bei lebend verkauften Fischen 10 v. H., bei anderen Fischen 5 v. H. als Aufschlag zum Einstandspreis berechnen.

(4) Ausgleichsabgaben der Landwirtschaftlichen Zentralstelle dürfen dem Verkaufspreis des Importeurs hinzugerechnet werden.

(5) Sind mehrere Verteiler in einer Handelsstufe tätig, so ist die Verdienstspanne zu teilen.

§ 4

(1) Die Verteilerspanne der Kleinverteiler einschließlich Schwund (Kleinverteilerspanne) beträgt

1. in den Städten Krakau, Warschau, Lublin, Radom, Kielce und Tschenstochau 25 v. H.,
2. in den übrigen Orten 20 v. H. des Einstandspreises.

(2) Beim Verkauf von Fischen im Ausschnitt oder in küchenfertiger Herrichtung darf der Einstandspreis um die Kosten des Mehraufwandes, höchstens aber um 25 v. H. erhöht werden.

§ 5

(1) Die Verteilerspanne für Fischkonserven und Räucherfische beträgt im Großhandel 15 v. H., im Kleinhandel 25 v. H. des Einstandspreises.

(2) Für den Verlust durch Schwund beim Kleinverteiler können bei Fischkonserven höchstens 5 v. H., bei Räucherfischen höchstens 8 v. H. berechnet werden.

(3) Bei der Abgabe an die Verbraucher dürfen folgende Höchstpreise je kg nicht überschritten werden:

1. für Vollkonserven 10,— Zloty
2. für Halbkonserven 8,— Zloty
3. für Räucherfische 6,— Zloty

Für einheimische Fischarten liegen die Höchstpreise um 20 v. H. höher.

(4) Die Höchstpreise gelten nicht für Erzeugnisse aus Lachsarten, Aalen und Krebsen und solche Erzeugnisse, die vor der Verkündung dieser Anordnung hergestellt worden sind.

§ 6

Diese Anordnung tritt am 1. September 1941 in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 4. August 1941.

Der Leiter des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

Der geschäftsführende Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements
Naumann

gólnie wymienionych wypadkach do określonej stopy procentowej dla wyrównania strat, spowodowanych przez ubytek towaru (wyrównawcza stopa za ubytek).

§ 3

(1) Rozpiętość handlowa pośrednika transportowego lub importera wynosi 10% ceny zakupu łącznie z ubytkiem.

(2) Rozpiętość handlowa hurtownika (rozpiętość hurtowna) wynosi 10%, przy dostawach do miejscowości Okręgu Krakau (Kraków) i Radom natomiast 15% ceny zakupu.

(3) Dla pokrycia strat przez ubytek towaru wolno hurtownikom policzyć dodatek do ceny zakupu przy żywych rybach 10%, przy innych rybach 5%.

(4) Opłaty wyrównawcze Centralnego Urzędu Rolniczego wolno doliczyć do ceny sprzedaży importera.

(5) Jeżeli kilku pośredników jest zatrudnionych w jednej kategorii handlowej, rozpiętość zarobkową należy podzielić.

§ 4

(1) Rozpiętość handlowa detalisty (rozpiętość detaliczna) wynosi łącznie z ubytkiem

1. w miastach Krakau (Kraków), Warschau (Warszawa), Lublin, Radom, Kielce i Tschenstochau (Częstochowa) 25%,
2. w pozostałych miejscowościach 20% ceny zakupu.

(2) Przy sprzedaży ryb w częściach lub w przygotowaniu kuchennym cenę nabycia wolno podwyższyć o koszta zwiększonych wydatków, najwyżej jednak o 25%.

§ 5

(1) Rozpiętość handlowa dla konserw rybnych i ryb wędzonych wynosi w handlu hurtownym 15%, w handlu detalicznym 25% ceny zakupu.

(2) Dla pokrycia strat przez ubytek towaru może detalista policzyć przy konserwach rybnych najwyżej 5%, przy rybach wędzonych najwyżej 8%.

(3) Przy sprzedaży dla spożywcy nie wolno przekroczyć następujących cen maksymalnych za 1 kg:

1. dla pełnych konserw hermetycznie zamkniętych . . . . 10.— zł,
2. dla półkonserw . . . . 8.— „
3. dla ryb wędzonych . . . . 6.— „

Dla ryb krajowych ceny maksymalne podwyższa się o 20%.

(4) Ceny maksymalne nie dotyczą wyrobów z ryb łososiowatych, węgorza i raka oraz takich wyrobów, które sporządzone zostały przed ogłoszeniem niniejszego zarządzenia.

§ 6

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1941 r. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau (Kraków), dnia 4 sierpnia 1941 r.

Kierownik Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

Sprawujący czynności Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Naumann